

בספטמבר 2022 ימלאו 50 שנה למכון משואה.

לקראת שנת היובל נחשוף מידי שבוע, במשך 50 שבועות, פריט נבחר מתוך אוספי ארכיון משואה.

פריט מספר 20 – מכתבים ממיידנק – סיפורה של משפחת גרינפלד

ב-15 לדצמבר 1942 כתב ברוך שלמה גרינפלד ממחנה הריכוז וההשמדה הידוע לשמצה מיידנק, מכתב מצמרר למכרה נוצרייה בלובלין, דרלאקובה:

"אס או אס! הצילי אותי גברתי ממוות, מרעב. אני מתקיים מלחם ומרק דלוח במשך יממה. אנא גבירתי, תני בינתיים מכספך שלוש מאות זלוטי ותמסרי אותם למציג מכתב זה. פחות לא כדאי. אחרי שאשלם למתווך לא יישאר לי הרבה. הגברת תקשר עם הנריק והוא ישלח לך בטח בחזרה. בינתיים אני לא אחזיק מעמד בגלל הרעב, אין אפשרות בכל פעם. הכסף הזה יספיק לי בקושי לזמן קצר ללחם יבש. אנא גברתי תמכרי דבר מה מהחפצים שלי או של ריבצ'יק. בכל מקרה, אנא הצילי אותי מחרפת רעב."

בארכיון משואה מופקדים שלושה מכתבים שכתב ברוך שלמה גרינפלד למכתרו בלובלין באמצעות שליח, במהלך חודש דצמבר 1942 ובהם בקשה לעזרה. המכתבים נכתבו על גבי נייר אריזה גס בצבע חום,

ברוך שלמה גרינפלד התגורר עם משפחתו בעיירה פינצ'וב בפולין. המשפחה הייתה אמידה מאוד ובבעלותה היו מספר טחנות קמח. לברוך ולאשתו פרלה היו שלוש בנות ושלושה בנים

באוקטובר 1942 חוסל גטו פינצ'וב. חלק מבני המשפחה הסתתרו בבור בחצרו של איכר בקרבת העיר ולאחר מכן עברו לעיר לובלין, תוך שימוש במסמכים אריים מזויפים. בהגיעם ללובלין ביקשו ממכרה של המשפחה – דרלאקובה לסייע בהעברת ההורים מגטו פינצ'וב ל"גטו הקטן מיידנק" שבקרבת לובלין. משם גורשו ההורים בדצמבר 1942 למחנה הריכוז וההשמדה מיידנק.

הבן חיים ניסה להביא לשחרור ההורים. הוא תפר כסף בבטנת מעיל ויצא לפגוש קצין גרמני שהשמועות אמרו שניתן היה לשחדו, ונעלם. לאחר אובדן האח נסעו הבנות מרים וזושיה לוורשה שם שהו כמעט עד לסוף המלחמה כדיירות של פנסיונרית אנטישמית שלא ידעה את זהותן האמיתית. זושיה אף שמה את נפשה בכפה ונסעה מוורשה לקרבת מחנה מיידנק כדי לנסות ולעזור להורים, אך ללא הועיל - ההורים נספו במחנה.

פריטים מקושרים:

פריט מספר 14419 - תמונה של אחד מהמכתבים ששלח ברוך שלמה ממיידנק

